

Poročilo o praktičnem usposabljanju

»Sevilla tiene un color especial,« se glasi narodna Seviljska pesem, in ko stopiš v korak z mestom, začutiš, od kod prihaja naslov. Oranžno-rumena dežela kratkih hlač ima res prav poseben odtenek, ki te spremlja ko stopaš po tlakovanih ulicah med dih jemajočimi zidovi hiš. Prvi Seviljec, ki sem ga spoznala mi je ponosno dejal, da je za tamkajšnje prebivalce njihovo mesto najljubše na svetu. Meni, Slovenki, ki vedno znova išče nove najljubše kraje, je bilo to nenavadno, vendar sem mu z lahkoto verjela. Fraza »čutiti utrip mesta« pred mojimi očmi še nikdar ni imela jasnejše podobe. Ne govorijo zaman o neponovljivosti Andaluzije, o njenem temperamentu in strasti. Občutek je v vsakem kotičku tako močan, da je že skoraj oprijemljiv. Španija ima posebno mesto v mojem srcu odkar sem prvič prestopila prag letališča Barajas v Madridu in vedno se mi zdi, da me nobeno naslednje špansko mesto, ki ga obiščem, ne bo bolj očaralo, in vedno se zmotim. Vsaka pokrajina ima svoje specifike, ki so presunljive na svoj način. Sevilja kot glavno mesto avtonomne skupnosti Andaluzije ponuja dovolj raznolikega dogajanja za vsak okus, obenem pa je kulturno zanimiva, saj predseduje pokrajini, ki je kot rojstni kraj flamenca in tapasa znana kot najbolj »španska«.

Iskanja prakse sem se lotila preko temu namenjenih portalov. Večino sem našla preko spletne strani Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, druge pa z brskanjem po spletu. Grafičnega oblikovanja je bilo malo morje in vedela sem, da želim v Španijo, zato sem portfolio poslala dvema podjetjema v Andaluziji. Z enim sem se dogovorila zelo hitro, in kmalu sem bila na letalu proti Sevilli. Prakso sem opravljala v potovalni agenciji, za katero sem pomagala urejati spletno stran.

Delo je potekalo v prijetnem kolektivu. Obkrožali so me prevajalci, »front« in »back-end« programerji ter strokovnjaki za marketing, od katerih sem se vsak dan nekaj naučila, družili pa smo se tudi izven pisarne. S sodelavci sem navezala tesna prijateljstva in poslovne povezave ter z veliko večino ostajam v stiku. Ker smo imeli vsi, ki smo opravljali prakso občutek, da dobivamo manj pomembna dela, kot smo jih sposobni opraviti, smo se v prostem času povezovali v skupine za delo na samoiniciativnih projektih. Tako sem se z zanemarljivim predznanjem naučila oblikovati spletno stran od začetka do konca, spoznala sem se z osnovami programiranja in vsak dan preživela med samimi zagnanimi kreativnimi ljudmi. Počutila sem se, kot da sem tam, kamor spadam. Zato bi položila na srce tistemu, ki se znajde na kraju, ki ne dosega njegovih pričakovanj ali ambicij – na koncu je vse na tebi in na tem kar se boš odločil naučiti. Sama sem se po treh mesecih kljub začetni negotovosti vrnila z obogatnim znanjem vizualnih komunikacij, z jasno vizijo svoje prihodnosti, z neprecenljivimi poslovnimi in prijateljskimi povezavami po celi Evropi, ter z znanjem španščine. Vsakomur svetujem, naj poskusi. Vse kar potrebuješ, je odprta glava.

Un saludo,

Nuša Willenpart

(Za kakršna koli vprašanja ter za nasvete za učenje španščine brez tečajev in akademskega predznanja sem na voljo na nusa.willenpart@gmail.com)

